

Η ευλογία του Σταυρού μας -Μητροπολίτη Λεμεσού Αθανασίου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Μητροπ. Λεμεσού Αθανάσιος](#)

Μέσα στην Εκκλησία ο πόνος δεν καταργείται αλλά αξιοποιείται, μεταμορφώνεται. Με την υπομονή μας, με την καρτερία μας, με την προσευχή μας, με τη συνεχή μνήμη του Θεού, αυτό το πικρό ποτήρι του πόνου γίνεται γλυκό ποτήρι της αθανασίας. Γι' αυτό ο πόνος δεν είναι πλέον για εμάς φόβος και τρόμος αλλά στάδιο αγώνα, άθλημα. Όπως ο αθλητής τρέχει στο στάδιο και όταν πάρει το βραβείο ξεχνά τον κόπο και τις προπονήσεις, έτσι και ο αθλητής του Χριστού προσβλέποντας «στην μέλλουσαν δόξαν αποκαλυφθήναι» και στα αιώνια αγαθά της Βασιλείας του Θεού ξεχνά την πικρότητα του πόνου και του θανάτου. Με υπομονή λοιπόν πρέπει να τρέχουμε «τον προκείμενον ημίν αγώνα» των θλίψεων, των πειρασμών, των δοκιμασιών. Και το μυστικό ποιο είναι; «Αφορώντες εις τον της πίστεως αρχηγό και τελειωτή Ιησού», γιατί βλέπουμε συνεχώς μπροστά μας και έχουμε οδηγό μας τον Κύριο μας Ιησού Χριστό που μας παρηγορεί.

Ο πόνος λοιπόν είναι αυτό το μεγάλο δώρο, το οποίο αν το χρησιμοποιήσουμε καλά, θα γίνει για μας ευλογία. Τον πόνο πρέπει να τον βλέπουμε επεκτεινόμενο μέσα στη Βασιλεία του Θεού. Ότι και να πάθουμε σε αυτή τη ζωή, είναι πολύ μικρό και ελάχιστο μπροστά σε αυτό που θα μας δώσει ο Θεός στην αιώνια Βασιλεία Του «ουκ άξια τα παθήματα του νυν καιρού προς την μέλλουσα δόξαν αποκαλυφθήναι». Εκεί θα λάβουμε τη δικαίωση του πόνου μας, όχι σε αυτή τη ζωή. Αν θέλεις σε αυτή τη ζωή να λάβεις απάντηση, θα γεμίσεις χίλια «γιατί» μέσα σου, ενώ αν τα δεις μέσα στη βασιλεία του Θεού τότε θα δεχθείς τον πόνο πραγματικά σαν μεγάλη ευλογία.

Αυτή είναι η απάντηση του Θεού στον πόνο του ανθρώπου. Δεν του υπόσχεται ψέματα ότι θα καταργήσει τον πόνο, αλλά του υπόσχεται ότι θα μεταμορφώσει τον πόνο του από κατάρρα θα τον κάμει παρηγοριά κι ευλογία Θεού. Απόδειξη; Όλες αυτές οι αναρίθμητες στρατιές των Αγίων που λέει ο Αββάς Ισαάκ: «Κοίταξε τις αναρίθμητες στρατιές των Αγίων. Ουδείς ανήλθε εις τον ουρανό μετά ανέσεως. Οι πάντες διά πολλών θλίψεων».

Ας μη νομίσει κανείς ότι οι Άγιοι πέρασαν τη ζωή τους χωρίς πόνο. Κανένας δεν οδηγήθηκε στον ουρανό με την άνεση του, αλλά όσοι ανέβηκαν στον ουρανό μετά από πολλές θλίψεις, έχοντας πάνω τους ένα μεγάλο σταυρό.

Σταυρό έχουμε όλοι μας ανεξαιρέτως, όποιοι κι αν είμαστε, όπου κι αν είμαστε. Κι αν δεν έχουμε αρρώστιες κι αν δεν έχουμε προς το παρόν τέτοια φαινόμενα, έχουμε το σταυρό της αμαρτίας μας, έχουμε το σταυρό του παλαιού ανθρώπου που μας βασανίζει και που μας ταλαιπωρεί. Σε αυτό λοιπόν το σκοτεινό ορίζοντα, ένας και μοναδικός μπορεί να φωτίσει το δρόμο μας, και αυτός είναι ο Εσταυρωμένος Κύριος ο οποίος είναι το φως όλων των εσταυρωμένων ανθρώπων. Αυτός, που μας είπε «ελάτε κοντά Μου όλοι οι πονεμένοι, οι κοπιώντες και πεφωτισμένοι, όλοι που είσαστε γεμάτοι πόνο, κόπο, θλίψη και βάρος πολύ και Εγώ θα σας αναπαύσω». Γιατί Αυτός είναι το μεγάλο μυστικό που μας αναπαύει.

Πηγή: isagjastriados.com